

Valsts prezidentes uzruna Baltijas Asamblejas 15.sesijas atklāšanā Saeimā, 1999.gada 3.decembrī

Publicēts pirms vairāk nekā 25 gadiem

Publicēts: 03.12.1999.

Augsti godātais priekšsēža kungs,

Ekselences,

Dāmas un kungi!

Man ir liels gods jūs sveikt šajā 15.asamblejā, pēdējā šajā gadu simtenī, vēsturiskā brīdī, kad divas no Baltijas valstīm – Latvija un Lietuva – stāv kā brūtes saģērbtas pie altāra un cer, ka pēc dažām dienām Helsinku samītā brūtgāns viņas pie altāra nepametīs, ka viņas tik tiešām tiks uzaicinātas šajā Eiropas valstu saimē, kurā visas trīs Baltijas valstis pieder pēc savas būtības, pēc savas vēsturiskās sūtības, bet, galvenokārt, pēc savas vēlēšanas un pēc savas nākotnes virzības.

Mēs esam trīs brāļu tautas un pēc Helsinku samita mēs varam raudzīties uz nākamo gadu simteni - nākamo attīstības posmu -, kurā visa Eiropa, mēs ceram un gādāsim, lai viņa tāda būtu, kļūs citāda nekā viņa bija iepriekšējā.

Šis gadu simtenis, kas nupat kā ir iegājis savās pēdējās dienās, šis gadu simtenis mūsu tautām ir bijis unikāls gan ar to, ka tas ir radījis mūsu jaunās neatkarīgās valstis, gan ar to, kas arī ilgu laiku ir liedzis savu attīstību turpināt pašām pēc savas izvēles un pēc savas gribas. Tagad, kad esam atguvuši neatkarību, mūsu trim Baltijas valstīm kopēji un pilnīgi skaidri ir tie mērķi, kurus nākamajā gadu simtenī mēs vēlamies sasniegt. Mēs esam pilnīgi vienoti gan tajās vērtībās, uz kuru pamata mēs savā attīstībā stāvam, un mēs esam pilnīgi vienoti arī izpratnē par to, kas ir mūsu nākotnes uzdevumi, mūsu galvenās prioritātes.

Mūsu trim valstīm kopīgas ir rūpes par mūsu drošību un aizstāvības spējām, un tas ir viens no laukiem, kurā mūsu līdzšinējā sadarbība ir bijusi priekšzīmīga. Tas ir lauks, kurā mēs esam apņēmušies turpināt ciešu sadarbību arī nākotnē, un tas ir lauks, kurā mūsu ciešā sadarbība ir nepieciešama visu mūsu triju valstu kopējai drošībai.

Bet mēs, protams, ceram - dzīvosim miera laikos, normālā attīstībā. Tas mums, protams, nozīmē, ka ir jāpievēršas arī ekonomisko jautājumu risināšanai. Tā ir praktiskās ikdienas realitāte, kurā mums ir jāstrādā, un te mums ir svarīgi, lai varētu pierādīt paši sev, Eiropai, pasaulei, ka esam nobriedušas demokrātiskas valstis ar jau nostabilizētām demokrātiskām iekārtām, kas spēj konstruktīvi risināt visas tās praktiskās problēmas, ar kurām mums ir un būs jāsaskaras, risinot tos jautājumus, kas skar kopīgās izglītības telpas attīstīšanu, brīvu kustību pāri robežām, atvieglotu kustībai uz robežām, kas ir mūsu starpā, tai pašā laikā nostiprinot Austrumu robežas, kas drīz vien būs arī visas ES robežas. Mums stāv priekšā uzdevums, izaicinājums, labāk nodrošināt mūsu kopējos enerģētiskos resursus, mums stāv priekšā izaicinājums labāk nodrošināt kopēju pieeju vides aizsardzībai tā, lai mūsu

ekonomiskā attīstība nenāktu pa jaunu mūsu apkārtējai videi un lai mūsu pašreizējā attīstība neieķīlātu pēcnācēju tiesības uz tīru vidi, gaisu, zemi un ūdeni. Mums stāv priekšā izaicinājums izveidot ciešāku mūsu kopējo izglītības telpu. Mums ir jau baltu virsniņu kopīga izglītošanās iestāde, mums trūkst vēl iestādes, kur varētu arī citus speciālistus sagatavot ar kopīgiem spēkiem, tā radot augstāku kvalitāti šajās iestādes un ietaupot līdzekļus, kuri mums būtu jāizdod.

Jūsu Asambleja ir ļoti svarīgs darbarīks Baltijas valstu sadarbības programmā. Ar savu piemēru, vadot asambleju, jūs varat pierādīt, ka mēs esam nobriedušas demokrātijas, kas spēj un var pilnībā un radošā veidā izmantot visas tās struktūras, ko demokrātija mums piedāvā. Jums ir interesanta darba programma priekšā, es vēlu Jums sekmes, to izpildot un es novēlu, lai jūsu darbs būtu nozīmīgs komponents tajā kopīgā attīstībā, kas mums visām trim brālīgām nācijām stāv priekšā. Lai Jums labi sokas!

Saistītas tēmas

[Vaira Vīķe-Freiberga](#)

<https://www.president.lv/lv/jaunums/valsts-prezidentes-uzruna-baltijas-asamblejas-15sesijas-atklasana-saeima-1999gada-3decembri>